

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Alia tria puncta Sacerdoti specialiter observanda ad felicem Exercitiorum
successum consequendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

dentes, sicque optatus doloris vel consolationis affectus per eas quæ sitis non inveniatur, expediat interdum mutare genera pœnitentiæ; sic enim eveniet, ut clementissimus Dominus, qui naturam nostram perfectissimè cognoscit, unicuique id compertum reddat, quod ipsi expedit.

XII. Atque hæc sunt additiones à S. Ignatio præscriptæ, ex quibus ut optatus fructus reportetur, rectè monet idam, examen particulare faciendum esse ad tollendas culpas & negligentias, quæ circa eiusmodi additiones, totaque Exercitia irreperere solent.

Alia tria puncta Sacerdoti specialiter observanda ad felicem Exercitiorum successum consequendum.

I. Etsi annotationes & additiones hæctenus allatæ plurimum conducant ad Exercitia fructuosè obeunda, tria tamen adhuc supersunt, quæ à Sacerdote specialiter cognosci, ac studiosè observari debent.

II. Primum est, ut, quemadmodum alibi jam monui, diligenter attendat, quis specialis fructus ab eo per hæc Exercitia intendi ac quæri debeat, ut eo cognito tantò faciliùs opportuna media ad illum consequendum adhibere possit. Septuplicem ergo fructum ab eo specialiter quærendum ajo, quorum primus est *Cognitio sui ipsius clarior*, sine qua ferè desperanda est posteriorum fructuum consecutio, sed potiùs ipsi accommodari debebit illa Sponsi ad Sponsam Cant. 1. prolata sententia: *Si ignoras te, ô pulcherrima mulierum, egredere, & abi post Vestigia gregum tuorum.* Secundus est *Vocationis sua major cognitio & afirmatio*, ut dignè ambulet vocatione, quâ vocatus est. Tertius *Gratitudo* pro beneficio vocationis, ut jugiter DEVM sibi subvenire faciat per gratiam vocationis collatam, si collatum beneficium semper ante oculos assistat. Quartus *Dolor & confusio* ob negligentiam in implenda vocatione admittam, ut, dum sibi ipsi per talem dolorem stimulos addit, equorum more, celeriori cursu commissum errorem compenset. Quintus *Serium & efficax propositum*, totis viribus ad perfectionem Statui suo propositam contendendi; cum juxta pium Asce-

tam

eam l. 1. c. 19. Secundum propositum nostrum cursus
Deus nostri procedat. Sextus *Dexteritas major* in ordinem
 suis functionibus obeundis; quæ obtinetur per varias con-
 siderationes & reflexiones super successu earundem
 functionum secuto. Septimus est *Zeli inflammatio* tum
 gloriam divinam propagandam, tum ad suam, proximam
 salutem ardentius procurandam; nam hæc proprie esse
 debet, ut cum veritate dicere possit: *In meditatione mea
 ardescet ignis.* Pl. 38.

III. Secundum est, ut planè sibi persuasum habeat
 digere se in hoc negotio Duce ac Præceptore, cujus more
 omni cum sinceritate sequi debeat, idque ob tres præcipuas
 causas. Primò quia in re tanti momenti, tamque præcipue
 negotio, arduoque ac periculoso itinere sine Duce facilis
 ratur, cum præsertim amor proprius varias perturbatio-
 excitet, & Diaboli calliditas nusquam magis al laboret, quàm
 ut animam ad virtutem tendentem dolis circumveniat, quia
 quia videt sibi prædam penitus eripi, si longius eam progre-
 di sinat: tum quia superbissimus Captator valde gloriam
 quem à se deceptum per speciem virtutis ad vitia perducit.
 Secundò quia DEVS omnia suaviter administrat, atque ad
 homines per homines regi cupit, unde, etiam si quis inanimatus
 peritus & spiritualis sit, nihilominus ad hanc submissionem
 DEO exhibendam debet se Ordini divinæ providentiæ
 proinde etiam homini, à quo DEI loco regatur, subijcere.
 Tertiò quia, cum hac persuasione animum imbuerit, hæc
 præstabit cætera, quæ erga hominem illum, à quo est con-
 ceptus, afferre debet, scilicet ut eundem tanquam DEI
 instrumentum ad hoc sibi missum, ut eum dirigat, & perducat
 per viam, quæ ad vitam ducit, intueatur, idèoque cum omni
 reverentia, alacritate, & confidentia excipiat, quæ ei propo-
 net, & sicut modò genitus infans sine dolo lac concupiscit,
 ut in eo crescat in salutem.

IV. Tertium est, ut non miremur, si brevius nomen
 quam, quàm optabat, puncta Meditationis vel à S. Ignatio
 vel à me proponantur, id enim ea intentione factum est, ut
 ipse aliquid cogitando elicere conetur, sicque gustum
 jucundioris & fructum uberiores percipiat, nam, ut beatus
 advertit Cecottus in suis notis ad Exercitia, in hoc secundo
 no

non tam lumen speculativum, & abundantia scientiæ, quàm lumen practicum, quod in sensu rerum, & gustu interiore consistit, quæritur; unde rectè S. Ignatius annot. 2. monet, ut is, qui modum & ordinem meditandi alteri tradit, fideliter quidem narret puncta præcipua Meditationis, sed brevem duntaxat declaratiunculam adjiciat, ut ipsemet postea Exercitans manum admoveat, sicquæ & artem meditandi & cælestes veritates faciliùs addiscat. Id quod idem Cecottus exemplo Musicæ pulchrè declarat. Sicut enim nunquam quis artem Musicam addisceret, si Magister quamvis egregius semper solus caneret, sed ipsum etiam Discipulum ad vocem flectendam, & exemplum à Magistro datum imitandum hortari debet; ita nec artem & praxin meditandi addiscet, qui puncta, fusiùs ab alijs proposita duntaxat meditari consuevit, & non ipse etiam propriâ consideratione aliquid eruere laborat. Quia tamen interdum aliqui Sacerdotes necdum assueti sunt Meditationi, ideo ut his quoque consularur, viam monstrabo, & quâ ratione puncta Meditationis dividere, sibi quæ applicare debeant, paulò fusiùs ostendam.

EXERCITIA

PRIMÆ HEBDOMADÆ.

UT optatus ex hac hebdomade fructus reportetur, notandum est, duplicem eidem finem præfixum esse, generalem scilicet & specialem. Generalis est, ut cognoscatur, quòd aberraverimus à via ad ultimum finem ducente, dolorque concipiatur de errore tanto, propositumque hauriatur ad eundem quamprimùm redeundi, & ad finem usque perseverandi. Specialis est purgatio animi perfecta, non à peccatis duntaxat, sed affectibus etiam inordinatis; cum enim juxta S. Thomam 2. 2. q. 81. a. 8. perfectio hominis in duobus capitibus consistat, puritate scilicet, & immobili cum DEO unione; puritas autem in eo consistat, quòd anima nulli alteri rei, quàm DEO adhæreat, meritò in hac hebdomade viæ purgatiivæ respondente laboratur, ut anima non à peccatis duntaxat, sed inordinatis etiam inclinationibus ad res creatas liberetur, atque in hunc finem salutaria media, inter quæ non postrema est Novissimorum memoria adhibeat.

PRIMA